

Anna Caballé, *El feminismo en España. La lenta conquista de un derecho*, Càtedra, Madrid, 2013, 330 p.

Anna Caballé Masforroll va ésser professora de la Universitat de Lleida i va viure els seus mífics començaments quan s'anomenava Estudi General i era una secció delegada de la Universitat de Barcelona. Es va implicar de ple en la vida cultural lleidatana i va ésser de gran ajuda per a Víctor Siurana, el gran impulsor de la Universitat de Lleida, i per a molts altres responsables de l'existència intel·lectual d'aquesta ciutat. Ara ensenya a la Universitat de Barcelona i és responsable de la seva Unitat d'Estudis Biogràfics.

Molt interessada per la feminitat (entre les seves publicacions relacionades amb aquest tema podem assenyalar *Una breve historia de la misoginia* (2006), *El bolso de Anna Karenina* (2008) i *Carmen Laforet. Una mujer en fuga* (2009) en col·laboració amb Israel Rodón), ara publica *El feminismo en España*. Es un llibre que pretén sintetitzar un tema molt ampli, tot recollint les característiques més importants del moviment i donant els eixos fonamentals que el caracteritzen i han marcat el seu desenvolupament. L'autora puntualitza clarament el seu objectiu: vol parlar del llegat feminista espanyol evitant els judicis de valor i les comparacions (p.28).

I així va desgranant al fil de la història tots els comportaments femenins que impliquen una lluita i un posicionament de la dona enfront al seu destí.

Des de Teresa de Cartagena, primera referència del feminisme espanyol, (p.33) passant per Isabel I, Teresa de Jesús, Maria de Zayas, Carolina Colorado, Concepción Arenal, Emilia Pardo Bazán, Dolores Monserdà, Teresa Claramunt, Maria Lejárraga, Clara Campoamor, Federica Montseny fins arribar a Maria Aurèlia Capmany y Lúdia Falcón, totes troben el seu lloc en el llibre que explica de manera clara i suggestiva la seva trajectòria.

En el darrer capítol l'autora exposa les principals teories feministes vigents a Espanya en la actualitat, evocant el feminisme històric, el feminisme ètic o humanista, el feminisme de la igualtat o el feminisme de la diferència, i el nou concepte de bio-dona en virtut del qual la dona s'allibera del pes de la identitat.

Llibre recomanable per la profunditat dels coneixements que vehicula i per la fluïdesa de l'estil.

Àngels Santa